

[Gudiksen.]

samtidig gaar mange arbejdsløse med $\frac{4}{5}$ af Lønnen i Understøttelse i Byerne og paa Landet.

En Forlængelse af denne Lovgivning vilde ikke være nogen god Begyndelse hen imod et Samfund i Arbejde, som alle i Tiden ønsker; det vilde direkte befordre den daarligere Udvikling. Derfor maa disse Bestemmelser likvideres, og det foreliggende Forslag er efter min Mening et meget mildt og hensynsfuldt Forslag, som ingen med Rette kan gøre Indvendinger imod. Disse Loves Afvikling er i Virkeligheden en Prøvesten paa, om Socialdemokraterne vil et Samfund i Arbejde eller et Samfund i Understøttelse. Det var efter min Formening klogt straks at stille sig paa Realiteternes Grund og medvirke til en fornuftig Lovgivning, der kan holde ud i Fremtiden under de ændrede Produktionsforhold, som kommer.

Hvorledes Socialdemokraterne har tænkt sig at faa saa vidt muligt alle i Arbejde med disse to Love uforandrede, forstaaer jeg ikke. Kontrollen kender vi jo, den kan ikke ordne Forholdet, og nu forlanger man endog Arbejdskortene væk.

Nationalbankdirektør Bramsnæs udtalte paa Industrimødet forleden, at Produktionen gaar foran Lønnen. Saa tegner det jo ikke godt herhjemme, for Tiden er fuld af ulovlige Strejker og Krav om Arbejdsfordeling i flere og flere Fag. Dette fremmer ikke Produktionen; og Landbrugets Stilling med manglende Arbejdskraft, samtidig med at Folk i Tusindvis gaar ledige, tyder heller ikke paa, at det vil lykkes det danske Samfund at blive indstillet paa størst mulig Produktion.

Bramsnæs sagde endvidere, at Real-lønnen skulde vindes gennem Prisfald, billigere Varer, men heller ikke denne Linie vil det blive let at finde frem til. Socialisering betyder dyrere Varer. Socialdemokraterne er nok med i Kravet om billigere Varer, men hvor de selv har haft Styret og Afgørelsen, har de ikke fulgt Vejen: at gøre Varerne billigere; tværtimod holdes Gas og Elektricitet i mange Byer oppe i høje Priser, og paa en Mængde Forbrugsvarer, Mælk, Kød, Kartoffer o. s. v., kan man ikke vente nogen Dalen i Priserne, saa længe Socialiseringsplanen skal følges. Den gode og kloge Arbejder maa vel en Dag faa Øjnene op for, at Socialisering koster Penge, mange Penge, ogsaa for den enkelte Borger, og at lidt sund Konkurrence var godt for at skaffe rimelige Priser frem paa Varemærkedet.

Det foreliggende Forslag er en rimelig

Ordning, en rimelig Afvikling af en Lov, som Samfundet ikke har Raad til at beholde, en Lov, som i sig selv skaber meget stor Arbejdsløshed.

Naar Talen er om Løn og Arbejdsløshedsunderstøttelse, vil man i det lange Løb komme til at regne med, hvad Erhvervslivet kan bære. Danmark er blevet fattigere, og den eneste Maade, vi kan komme ud af denne Fattigdom paa, er ved at faa noget produceret, faa saa meget som muligt bestilt og for enhver Pris ikke skabe mere Arbejdsløshed. Jeg tror, det var Bramsnæs, der engang i Fjor sagde, at dette kun kunde ske ved Arbejde og atter Arbejde, men for mig staaer det saaledes, at det, Socialdemokraterne lægger op til nu ved deres Stilling over for det her foreliggende Forslag, er at bevare Understøttelsen — saa maa det gaa med Produktionen, med Arbejdet og det danske Samfund som det kan.

Den højtærede Socialminister har her i Salen gjort nøje Rede for Sagens Behandling i det andet høje Ting, en Behandling, som er resulteret i det her foreliggende Forslag. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, kan jeg ligeledes paa mit Partis Vegne anbefale til Gennemførelse, idet vi kan tiltræde Folketingsflertallets Forslag om, at Loven træder i Kraft den 28. Februar 1946.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker Ordførerne for Venstre, de Konservative og de Radikale for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det er ogsaa min Opfattelse, at det Forslag, der her foreligger, er et sagligt stærkt Forslag og et Forslag, som paa naturlig Maade afvikler de ekstraordinære Forhold, vi har været inde under understøttelsesmæssigt set gennem de Foranstaltninger, som blev gennemført i Marts i Fjor. Ingen har stærkere end jeg beklaget, at der ikke er opnaaet Enighed mellem alle Partier i det andet høje Ting om dette Forslag. Det er efter min Opfattelse et forstandigt Forslag, vi har fremsat, og under Behandlingen i Folketinget er det i hvert Fald ikke blevet forringet; socialt set vil jeg endda paastaa, at det er blevet forbedret gennem den Forhandling, vi havde derovre.